

Mødet den 18. Oktober 1917.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Bech, Jakob Jensen, Mikael Johansen, N. Joh. Laursen og Marthin Pedersen.

1. (J. Nr. 239—1917). Indstilling fra Sygehusudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Leve-
ringen af en pneumatisk Klokke til Kommune-
hospitalet** til Riedel & Lindegaard for 8710 Kr. plus 465 Kr. for Olie- og Vandudskiller.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 239—1917). Indstilling fra Sygehusudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Sned-
kerarbejddet til en Patientbygning ved den me-
dicinske Afdeling paa Kommunehospitalet** saa-
ledes: Post I til Snedkermester Holmbo Rasmussen for 10874 Kr. og Post II til Snedkermester M. Christensen for 5644 Kr.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 8²⁸—1917). Til Erklæring forelaa en fra Overligningskommissionen til Indenrigsministeriet indsendt Forespørgsel vedrørende en til Overlig-
ningskommissionen fra Aarhus Oliefabrik indgivet **Klage over, at Ligningskommissionen ved An-
sættelsen af Selskabets Kommuneskat ikke har
villet tage Hensyn til det af Selskabet paa Selv-
angivelsen foretagne Fradrag af det Beløb, som**

i foregaaende Aar er udredet i Merindkomstskat til Staten i Henhold til Lov Nr. 155 af 17. Maj 1916.

Fra Ligningskommissionen forelaa følgende Erklæring:

•I det man herved tilbagesender Sagen vedrørende A/S Aarhus Oliemøllens Ansættelse til Kommuneskat, skal man oplyse, at nævnte Selskab paa den for Aaret 1917—18 for Kommuneskattens Vedkommende indgivne Selvangivelse har angivet en Indkomst paa 6760419 Kr.

Paa Selskabets Selvangivelse til Statsskat for samme Aar er Indkomsten angivet til 8371944 Kr.

Selskabet har oplyst, at Differencen paa disse to Angivelser er det Beløb, som er betalt i Merindkomstskat i foregaaende Aar, idet Selskabet har ment sig berettiget til at foretage dette Fradrag.

Ligningskommissionen er opmærksom paa, at § 8 i Lov af 17. Maj 1916 kun nævner, at Merindkomstskattens Beløb ikke maa bringes i Fradrag ved Beregning af skattepligtig Indkomst i Henhold til Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Naar Kommissionen desuagtet ikke har villet indrømme heromhandlede Selskab Ret til Fradraget for Kommuneskattens Vedkommende, skyldes det, at man har haft den Opfattelse, at Bestemmelsen om, at Merindkomstskatten ikke maatte fradrages ved efterfølgende Aars Selvangivelse, netop var indført i Loven af Hensyn til Kommunerne, idet et saadant Fradrag vilde bringe Kommunernes Skatteindtægt ned.

Der er ganske vist her kun Tale om, at Selskaber kan gøre denne Paastand gældende,

idet de personlige Skatteydere jo ansættes i Kommuneskat med den til Statsskat indgivne Selvangivelse som Grundlag, jfr. § 7 i den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903, men det maa synes lidet tænkeligt, at det har været Lovgivningsmagtens Mening, at Personer ikke skulde kunne foretage Fradraget af Merindkomstskatten, medens Aktieselskaber, der lettere end Personer kan bære en Skattebyrde, skulde have Fortrinsret.

Yderligere skal man bemærke, at Aktieselskaber i København kun indgiver en Selvangivelse og altsaa beskattes til Kommunen med den til Statsskat indgivne Selvangivelse som Grundlag. Det vil altsaa sige, at de københavnske Selskaber i k k e for Kommuneskattens Vedkommende faar Lov til at foretage Fradrag af Merindkomstskatten. Ifald nu Selskaberne i Provinsen skulde have Lov til at foretage Fradraget, vilde disse altsaa blive gunstigere stillede end de københavnske Selskaber, og dette har næppe heller været Meningen.«

Ligningskommissionens Erklæring tiltraadtes.

4. Andragende om **Fritagelse for Tillægsskat** for 1916—17 fra:

- a. (J. Nr. 8²⁹—1917). Assistent N. A. Nielsen,
- b. (J. Nr. 8²⁷—1917). Optiker Paludans Enke,
- c. (J. Nr. 8³⁰—1917). Brandmand O. H. Jensen,
- d. (J. Nr. 8³¹—1917). Bogholder Brøndbergs Enke,
- e. (J. Nr. 8³²—1917). Arbejdsmand Julius Jensen,
- f. (J. Nr. 8²⁵—1917). A/S Vulcano og fra
- g. (J. Nr. 8²⁹—1917). Jens Nielsens Kaffe- og Margarinebod A/S samt om Tilbagebetaling af Skat for 1916—17.

Fra Skatteinspektøren forelaa Indstilling om, at samtlige Andragender bevilges, dog at A/S Vulcano

• for 1916—17 svarer Tillægsskat efter en Indtægt af 1000 Kr.

Formanden anbefalede Byraadet at slutte sig til Skatteinspektørens Indstilling.

Mousten henstillede, at man henviste Andragenderne til Kasseudvalget. Det havde hidtil været Skik, at man ikke eftergav Skat, saa man burde næppe heller komme ind derpaa for Tillægsskattens Vedkommende.

Formanden saa intet til Hinder for at henvise Andragenderne til Kasseudvalget.

Andragenderne henvistes til Kasse- og Regnskabsudvalgets Behandling.

5. (J. Nr. 408—1917). Fra Udvalget for Belysningsvæsenet forelaa følgende Indstilling angaaende **Forsyning af Pindstrup- Horse- og Fuglsø Mose Tørve- og Tørvestrøelsesfabrikker med Elektricitet:**

»Da det har Interesse saavel for Andelsselskabet Kaløvigegnens Elektricitetsforsyning som for Belysningsvæsenet, at Nordisk Mosebrug, hvis Kraftforbrug væsentlig falder i Sommer-tiden, aftager sit Elektricitetsforbrug fra Kaløvigelskabet i Stedet for selv at fremstille Elektricitet, indstiller Udvalget til Byraadet, at Kommunen, saalænge Kontrakten med Kaløvigelskabet er gældende, forpligter sig til, i Stedet for Kaløvigelskabets Refusion for Kuludgift til Nordisk Mosebrugs Strømforbrug, aarlig at af-tage 4½ Kilogram prima Pindstrup Tørv for hver K. W. T. Strøm, sidstnævnte Selskab af-tager fra Kaløvigelskabet indenfor et Aar, idet Udvalget forventer, at Tørvene, ca. 2 Millioner aarlig, vil kunne anvendes dels af Belysningsvæsenet, dels af andre kommunale Institutioner.«

Med Indstillingen fulgte følgende Skrivelse til

Udvalget fra Direktøren og Kontorchefen ved Belysningsvæsenet:

»Mellem Bestyrelsen for Aarhus-Randers-Kaløvigegnens Elektricitetsforsyning og Direktør Johs. la Cour er der ført Forhandlinger om Betingelserne for, at Pindstrup-Horse- og Fuglsø Mose Tørve- og Tørvestrøelsesfabrikker indgaar som Parthaver i Kaløvigegnens Elektricitetsforsyning, og da Direktør la Cour har fremsat Ønsket om, at Tørvefabrikkerne i saa Tilfælde maa betale Elektricitetsforsyningens Brændselsudgifter med Leverance af Tørv, er Belysningsvæsenet blevet forespurgt, om det kan indvillige i at faa Brændselsudgifterne til den Elektricitetsmængde, som Tørvefabrikkerne eventuelt vil aftage, betalt med Tørv og i bekræftende Fald, hvor mange Kilogram Tørv der forlanges pr. Kilowatttime.

Paa et Møde den 10. ds., hvortil undertegnede S. Løchte var tilkaldt, oplyste denne, at man i Almindelighed kan ansætte Brændeværdien af 2 kg Tørv lig med 1 kg Kul, og da Elektricitetsværket bruger ca. 2 kg Kul pr. K. W. T., vil 4 kg Tørv blive Minimum for de Krav, som Belysningsvæsenet maa stille.

Da Leverancen af Elektricitet til Tørvefabrikkerne vil blive ret betydelig, efter Direktørens Opgivelse ca. 200000 K. W. T. pr. Aar, og da denne Leverance næsten udelukkende falder i Sommermaanederne og derfor vil være en overordentlig gunstig og ønskelig Belastning for Elektricitetsværket, anbefales det, at Belysningsudvalget imødekommer Tørvefabrikkerne saa meget, som det er muligt, idet Tørvefabrikkerne paatænker at bygge deres eget Kraftanlæg med Tørvefyring og Damp som Drivkraft.«

Christensen forelagde Indstillingen, idet han henviste til Direktionens Skrivelse.

Formanden bemærkede, at det var et noget langt Tidsrum, der skulde slttes Overenskomst for.

Christensen troede ikke, der kunde ske noget uheldigt ved at indgaa Kontrakten, selv om Tidsrummet var noget langt.

Indstillingen vedtoges.

6. Andragende om **Fritagelse for Hundeafgift** fra :

- a. (J. Nr. 18¹—1917). Enke M. Ruggaard.
- b. (J. Nr. 18²—1917). Enke M. P. Møller.
- c. (J. Nr. 18³—1917). Enke Ane M. Rasmussen.
- d. (J. Nr. 18⁴—1917). Enke Christine Andersen.
- e. (J. Nr. 18⁵—1917). Opsyn Kirstine Jensen.
- f. (J. Nr. 18⁶—1917). Enke M. Petersen.
- g. (J. Nr. 18⁷—1917). Enke H. Hougaard.
- h. (J. Nr. 18⁸—1917). Marie Rasmussen.
- i. (J. Nr. 18⁹—1917). Jens Sørensen.
- j. (J. Nr. 18¹⁰—1917). H. A. Lassmann.
- k. (J. Nr. 18¹¹—1917). Cathrine Nielsen.

Bevilgedes.

7. (J. Nr. 17¹⁰—1917). Andragende fra Maskinarbejder J. F. S. Lademann om **Eftergivelse af Fattighjælp**.

Fra Fattigudvalgets Flertal, Kjeld Sørensen og Marthin Pedersen, forelaa Indstilling om, at Eftergivelse finder Sted i Henhold til Fattiglovens § 35, 2. Stykke.

Fra et Mindretal i Fattigudvalget, Mariane Thomsen, forelaa Indstilling om, at Eftergivelse finder Sted i Henhold til samme Lovbestemmelse, naar Andrageren tilbagebetaler de afholdte Underholdsbidrag, 105 Kr., til det udenfor Ægteskab fødte Barn.

M a r i a n e T h o m s e n kunde om end med nogen Betænkelighed gaa med til at eftergive den Del af Fattighjælpen, der var foranlediget ved, at Andragerens fraseparerede Hustru ikke kunde nøjes med den Understøttelse, Andrageren var blevet dømt til at betale hende i Separationstiden. Derimod kunde Taleren ikke gaa med til at eftergive den anden Del, nemlig Bidraget til et uægte Barn. Naar Andrageren havde en Indtægt af 2000 Kr. om Aaret og kun betalte ca. 300 Kr. til sine i Ægteskabet fødte Børn, maatte han selv kunne betale Underholdsbidraget for det uægte Barn. Kunde han ikke det, maatte han vente det halve Aar, til de 5 Aar var gaaet, siden Fattighjælpen blev ydet.

K j e l d S ø r e n s e n udtalte, at det var tvivlsomt, hvorvidt Hjælpen efter Separationen kunde anses for Fattighjælp, idet Amtet jo havde bestemt, hvor stort Bidraget skulde være. I det foreliggende Tilfælde drejede det sig om en Mand, der havde betalt alle sine Bidrag siden Separationstiden for 4½ Aar siden udløb, og med Hensyn til Underholdsbidraget var der kun Tale om det Bidrag, der forfaldt indtil November 1912. Da der intet var at sige Manden paa siden den Tid, kunde Udvalgets Flertal derfor anbefale Eftergivelse.

M a r i a n e T h o m s e n troede ikke, der kunde være nogen Tvivl om, at Bidraget var Fattighjælp, da Loven udtrykkeligt sagde, at ydet Understøttelse til en frasepareret Hustru fra Manden i Separationstiden var Fattighjælp for Manden. Dersom man gjorde det til en fast Regel at eftergive Fattighjælp, naar der var gaaet 1 Aar, afveg man fra Lovens Hovedregel, at der skulde hengaa 5 Aar, efter at Hjælpen var ydet.

Kjeld Sørensen hævdede, at man ikke længere absolut ansaa den Art Hjælp for Fattighjælp.

Mariane Thomsen ønskede at vide Formandens Mening om Sagen.

Formanden havde tidligere gaaet ud fra, at saadan Hjælp maatte anses for Fattighjælp, men skulde iøvrigt ikke udtale sig om Sagen før efter nærmere Undersøgelse.

Møller mente, at man ikke burde eftergive Fattighjælp, der var ydet som Alimentationsbidrag, før efter 5 Aars Forløb.

Sagen udsattes.

8. (J. Nr. 17^s—1917). Andragende fra Kommis H. V. Nielsen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**
Bevilgedes. .
-